

sobota, 26.02.2022

Wielki Post - Wielki Dar

Okres Wielkiego Postu to czas szczególnej pracy na sobą i wzmacniania swojego ducha. Rozpoczyna się on w Środę Popielcową i trwa do Liturgii Mszy Wieczerzy Pańskiej – w Wielki Czwartek. Ten 40 dniowy czas pokuty, umartwienia i nawrócenia to kolejny okres w ciągu roku liturgicznego. Przygotowuje nas do przeżywania Świąt Wielkanocnych i Uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego. Na przestrzeni wieków długość trwania Wielkiego Postu ulegała zmianie. Obecnie Post w Kościele katolickim trwa 40 dni. Sama liczba 40 w Piśmie Świętym ma duże znaczenie symboliczne. Oznacza ona bowiem pełnię, całość, idealny czas jaki jest nam potrzebny i przez Boga dany do nawrócenia, przemiany swojego życia czy wykonania powierzonego nam przez Boga zadania.

Liczba 40 w Księgach Pisma Świętego występuje wiele razy. W kontekście okresu Wielkiego Postu możemy wymienić następujące źródła biblijne:

- wody potopu padające z nieba na ziemię;
- nawoływanie proroka Jonasza skierowane do mieszkańców Niniwy;
- 40 dniowy pobyt Mojżesza na górze zanim otrzymał tablice dekalogu;
- 40 lat wędrówki Izraelitów przez pustynię po wyjściu z niewoli egipskiej;
- 40 dni postu Jezusa na pustyni.

W czasie Wielkiego Postu podczas niedzielnych liturgii nie śpiewa się hymnu Chwała na wysokości Bogu, a przez cały okres postu aklamacja Alleluja zastąpiona jest słowami Chwała Tobie Słowo Boże/Chwała Tobie Królu wieków.

Jednym z bardziej charakterystycznych elementów okresu Wielkiego Postu jest fioletowy kolor przewodni w liturgii. Kolor ten ma symbolizować potrzebę pokuty, nawrócenia, umartwienia, nadziei i oczekiwania.

Teksty liturgiczne dokonują nam swego rodzaju podział tego okresu na dwie zasadnicze części:

- pierwsza część od Środy Popielcowej do V niedzieli Wielkiego Postu charakteryzuje się uświadomieniem ludzkiej grzeszności i potrzeby nawrócenia,
- z kolei druga część trwająca od V niedzieli Wielkiego Postu do mszy Wieczerzy Pańskiej kieruje nasze myśli bezpośrednio ku męce i śmierci Pana Jezusa. .

Wśród nabożeństw charakterystycznych dla tego okresu liturgicznego możemy wymienić Drogę Krzyżową i Gorzkie żale. Oba te nabożeństwa mają nam przypomnieć i przybliżyć znaczenie męki i śmierci Pana Jezusa.

Z okresem Wielkiego Postu wiąże się również tradycja podejmowania postanowień wielkopostnych. Post to jeden z trzech filarów tego okresu. Pozostałymi są modlitwa i jałmużna. Postanowienia postne mają wzmacniać naszą wolę i ducha oraz przybliżać nas do Pana Boga i drugiego człowieka.

Wśród wielu przykładów praktyk pokutnych wśród wierzących niezmiennie dużą popularnością cieszy się wstrzemięźliwość od używek typu: kawa, papierosy, alkohol, słodczyce. Sama idea podejmowania takich postanowień jest godna pochwały i może mieć duży wpływ na

nawyków żywieniowych, lecz jest powodowany chęcią okazywania większej miłości do Boga Stwórcy i drugiego człowieka. Stąd też chwalebny byłoby, gdyby postanowienia wielkopostne przeniknięte były duchem modlitwy i jałmużny. Pamiętać jednak należy, że jałmużna postna to nie uspokojenie swego sumienia poprzez ofiarowanie drugiemu tego co nam zbywa czy zalega, lecz wysiłek, który musi nas dotknąć, zboleć i doświadczyć a wszystko to ma być podyktowane miłością do Boga i drugiego człowieka.

Wielki Post to również doskonała okazja do odnowienia w sobie ducha modlitwy, uświadomienia sobie Bożej Opatrzności i obecności w naszym życiu oraz pozytywnej odpowiedzi na Jego Miłość. Wejście w ducha modlitwy to wewnętrzne wyciszenie, walka z rozproszeniami oraz wytrwała praktyka budowania odpowiedniej relacji z Panem Bogiem.

40 dni to ani dużo, ani mało – to po prostu tyle ile wystarczy! Wykorzystajmy zatem ten czas na odnowienie relacji z Bogiem i drugim człowiekiem i pamiętajmy, aby nie dać się pochłonąć duchowi aktywności. Lepiej jedno postanowienie a z sensem i sercem niż sto różnych potraktowanych jak kolejna rzecz do odhaczenia na naszej wielkopostnej liście zadań!